

væsen. Jeg kan her ganske slutte mig til Flertallet, medens jeg bestemt maa stille mig i Modsætning til Mindretallet, der kun vil give Bevillingen under den Forudsætning, at samtlige Heste indkøbes i Danmark. Af de fra Krigsministeriet meddelte Oplysninger vil det ses, at det ikke er rigtigt at erklære de fra Udlandet indkøbte Heste for mindre varige end de danske, tværtimod de fra Udlandet indkøbte have haft en Gennemsnitsvarighed af 9,6 Aar mod 8,7 Aar for de danske, altsaa omtrent et Aar mere. Men det er af saa stor Betydning baade for Hæren og for Landet „i videst mulige Udstrækning“ at købe vore Heste i Danmark, at der skal blive gjort, hvad der kan gøres for at fremme denne Sag. Hertil udfordres dog, at der skaffes danske Heste med de Egenskaber, som Hæren maa kræve, og det Arbejde, der er gjort i denne Retning, vil ogsaa vise sine Resultater ad Aare. Imidlertid skal der Tid dertil. Flertallet har nu den Tillid til mig, at jeg vil gøre mit bedste. Mindretallets Ordfører staar over for mig som over for de tidligere Krigsministre, han har ikke denne Tillid til mig. Det maa jeg beklage, men jeg kan ikke forandre det.

Før jeg forlader dette Punkt, maa jeg endnu gøre en Bemærkning over for en Udtalelse, der blev fremsat af Mindretallets Ordfører, nemlig at Rytteriets Heste paa Marcher eller under Kantonnementsovelser saa saa afrakkede ud. En medvirkende Grund dertil er den Omstændighed, at vore Foderrationer ere saa knebne. Jeg ønskede at bøde noget herpaa, og dette var, som jeg har meddelt Finansudvalget, delvis Hensigten med en anden Anmærkning paa Finanslovsforslaget, nemlig den, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 123. Da hele Udvalget har foreslaaet at stryge denne Anmærkning, skal jeg ikke opholde mig længere herved, men henvise til, hvad jeg har udtalt.

Under Nr. 119 og 120 har Udvalget udtalt, at det forbeholder sig sin Stilling over for Posterne M. a. B. og M. a. C. Jeg skal heller ikke komme ind paa disse Enkeltheder, idet Sagen vil kunne forhandles nærmere før 3die Behandling.

De øvrige Punkter paa Finansudvalgets Betænkning og de Udtalelser, der ere faldne fra Flertallets ærede Ordfører om disse Sager, give mig ikke Anledning til nogle Bemærkninger.

Derimod maa jeg over for Mindretallets ærede Ordfører nedlægge en bestemt Indsigelse, naar han i sit Foredrag talte

om, at vore Militærudgifter have „en svimlende og urimelig Højde“, og senere talte om, hvor „flot“ det var i Øjeblikket. Over for denne personlige Anskuelse skal jeg blot minde om, hvad jeg udførlig har oplyst i Fjor Foraar, at dersom vort Hærbudget var indrettet paa samme Maade som de smaa Staters, med hvilke vi nærmest maa sammenlignes, for ikke at tale om Stormagternes, vilde vi komme til væsentlig større Udgifter. Hertil skal jeg indskrænke mig.

K. M. Klausen: Den ærede Minister gjorde den Indrømmelse over for Finansudvalget, at status quo skulde opretholdes. Det havde været ønskeligt, om den ærede Minister var kommen til den Erkendelse, før han udarbejdede sit Budget. Hvis han havde set, at det var nødvendigt at opretholde status quo, havde han ikke indsat disse Anmærkninger for derigennem at kunne faa sit Budget forøget med ret betydelige Beløb. Men det er jo glædeligt, at den højtærede Minister nu er kommen til den Erkendelse, at man heller ikke ad disse Veje, gennem Anmærkningsmilitarismen, kan forøge Budgettet, uden at det bliver opdaget.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelse vedrørende Anskaffelse af Heste, var det den samme Tale, som den højtærede Ministers Forgængere have holdt for os i en lang Aarrække. Vi have altid hørt det, at der skal blive gjort, hvad der kan gøres, for saa vidt muligt, for i største Udstrækning osv. osv. at købe Hestene her i Danmark, men Resultatet har jo altid været det modsatte. Det har vist sig, at man køber de fleste Heste fra Udlandet. Det har saaledes vist sig, at det sidste Aar, under den nuværende Ministers Regimenter, er der kun købt 163 danske Heste mod 244 udenlandske, saaledes at vi se, at Systemskiftet har ikke frugtet paa dette Omraade. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen anden Vej at gaa, hvis man virkelig vil beskytte det hjemlige Marked, end at indsætte en Anmærkning, hvorved man udtrykkelig forbeholder sig, at Pengene kun bevilges paa Betingelse af, at samtlige Heste indkøbes her i Landet. Den ærede Minister udtalte, at jeg havde sagt, at Hestene saa afrakkede ud. Det har jeg ikke sagt, det var ikke mig. Jeg citerede et andet Medlems Ord, nemlig det ærede Medlem for Ribe (Busk), der her i Salen havde sagt, at de lignede nogle Pottemagerhelmisser, at det var nogle Pilliker, og at